

Środa, 19 stycznia 2011 r.

Dobrowolne umowy partnerskie w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT)

P7_TA(2011)0008

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie dobrowolnych umów o partnerstwie FLEGT

(2012/C 136 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (10028/2010) (Republika Konga) oraz wniosek dotyczący decyzji Rady (12796/2010) (Kamerun),
- uwzględniając projekt dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Konga dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (FLEGT) (07636/2010),
- uwzględniając projekt dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Kamerunu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (FLEGT) (13187/2010),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 207 ust. 3 akapit pierwszy, art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) i v) oraz art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0170/2010 oraz C7-0339/2010),
- uwzględniając Deklarację praw ludów tubylczych ONZ (przyjętą rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 61/295 w dniu 13 września 2007 r.),
- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 995/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna ⁽¹⁾,
- uwzględniając porozumienie z Cancún,
- uwzględniając swoje stanowiska z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie projektów decyzji Rady dotyczących zawarcia dobrowolnych umów o partnerstwie FLEGT z Republiką Konga ⁽²⁾ oraz z Republiką Kamerunu ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,

1. z zadowoleniem przyjmuje dobrowolne umowy o partnerstwie z Republiką Kamerunu i Republiką Konga; jest zdania, że na podstawie negocjacji tych dobrowolnych umów o partnerstwie można opracować wytyczne w zakresie dobrych praktyk, do wykorzystania w innych toczących się negocjacjach dobrowolnych umów o partnerstwie z krajami będącymi producentami drewna;

2. podkreśla wspólną odpowiedzialność zarówno UE, jak i państw dostarczających produkty z drewna tropikalnego na rynek UE w zakresie zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i handlu nim oraz większych starań na rzecz globalnej ochrony lasów i zrównoważonej gospodarki leśnej;

3. w tym kontekście przychylnie odnosi się do zaangażowania stron na rzecz poprawy zarządzania lasami i niezbędnej reformy obowiązujących przepisów prawnych, aby zapewnić przejrzystość działań w sektorze leśnym, z poszanowaniem praw ludności tubylczej, i by nie przyczyniać się do negatywnych skutków dla środowiska naturalnego; z zadowoleniem przyjmuje też zobowiązanie UE do udzielenia wsparcia w zakresie budowania potencjału, w tym w szczególności wprowadzenia w krajach będących producentami drewna systemów identyfikowalności i weryfikacji legalności drewna i produktów z drewna;

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0010.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0009.

Środa, 19 stycznia 2011 r.

Różnorodność biologiczna lasów, klimat oraz zrównoważony rozwój ludzkości

4. przypomina, że dobrowolne umowy o partnerstwie opierają się na założeniu wspólnego powstrzymania handlu nielegalnie pozyskanym drewnem i produktami z takiego drewna oraz przyczynianiu się do starań na rzecz powstrzymania procesu wylesiania i degradacji lasów, odnośnej emisji dwutlenku węgla i globalnej utraty różnorodności biologicznej, przy jednoczesnym wspieraniu trwałego wzrostu gospodarczego, zrównoważonego rozwoju ludzkości, zrównoważenia zasobów żywności oraz poszanowania dla ludności tubylczej i lokalnych społeczności;

5. przypomina, że upowszechnienie zakrojonej na szeroką skalę eksploatacji lasów tropikalnych i innych lasów charakteryzujących się wysoką różnorodnością biologiczną i wysokim potencjałem wychwytywania dwutlenku węgla jest działaniem niezrównoważonym i może skutkować dalszym wylesianiem i degradacją lasów, przyczyniając się do niszczenia środowiska naturalnego w skali całego świata; zauważa sprzeczność związaną z dobrowolnymi umowami o partnerstwie, polegającą na tym, że zachęcając kraje dysponujące dużymi obszarami lasów naturalnych do handlu produktami z drewna, UE może jednocześnie negatywnie wpływać na wyznaczone sobie cele zwalczania zmian klimatu, wspierania ochrony różnorodności biologicznej i zrównoważonego korzystania z niej, ograniczania ubóstwa i powstrzymania wylesiania w skali światowej; wzywa w związku z tym Komisję do zagwarantowania spójności polityki UE oraz zapewnienia skutecznego przyczyniania się działań wspieranych w dobrowolnych umowach o partnerstwie do międzynarodowych zobowiązań podjętych przez wszystkie strony tych umów; nakłania Komisję i Radę do szczegółowego określenia, jakie przewiduje się dodatkowe inicjatywy do dobrowolnych umów o partnerstwie, aby zwalczyć wylesianie i degradację lasów naturalnych oraz wspierać ich ochronę;

6. przypomina, że mimo iż lasy są własnością państwa, na którego terenie się znajdują, środowisko leśne jest wspólnym dziedzictwem ludzkości i należy je chronić, zachowywać, a w niezbędnych przypadkach nawet odtwarzać w imię ostatecznego celu, jakim jest utrzymanie światowej różnorodności biologicznej i funkcji ekosystemu, ochrona systemu klimatycznego oraz zadbanie o prawa ludności tubylczej i społeczności zależnych od lasów; w związku z powyższym zachęca rządy partnerskie w Afryce i krajach trzecich do opracowania programu zarządzania użytkowaniem gruntów i zasobami, które doprowadzą do osiągnięcia tych celów, jak i do określenia, gdzie i w jakim zakresie potrzebne będzie do ich osiągnięcia wsparcie zagranicznych partnerów i organizacji międzynarodowych;

7. wzywa w związku z powyższym Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na to, by dobrowolne umowy o partnerstwie nie zachęcały do ekspansji działań z zakresu przemysłowego pozyskiwania drewna w dziewiczych obszarach leśnych, oraz do wspólnych działań z rządem Republiki Kamerunu i Republiki Konga, jak i wszystkimi rządami przyłączającymi się w przyszłości do dobrowolnych umów o partnerstwie, polegających na monitorowaniu negatywnych skutków – zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich – komercyjnego wycięcia na dziką faunę i przeciwdziałaniu im;

Proces negocjacji

8. z zadowoleniem przyjmuje dobrowolne, przejrzyste, uczestniczące i zorientowane na konsensus podejście, dzięki któremu doprowadzono do zawarcia umów; zaleca, by takie podejście stało się normą w negocjacjach dobrowolnych umów o partnerstwie z innymi krajami partnerskimi będącymi producentami drewna;

9. podkreśla kluczową rolę niezależnego krajowego społeczeństwa obywatelskiego oraz niezależnych obserwatorów zewnętrznych w monitorowaniu właściwej realizacji umów przez wszystkie zaangażowane strony, w tym poprzez zaangażowanie krajowych podmiotów we wspólne komisje ustanowione w celu nadzorowania procesu realizacji umów; podkreśla, że lokalne organizacje społeczeństwa obywatelskiego muszą mieć możliwość prowadzenia niezależnego monitoringu egzekwowania przepisów prawnych oraz wdrażania reform z zakresu zarządzania w sektorze leśnictwa;

10. wzywa Komisję do ustanowienia mechanizmu gwarantującego skuteczną i terminową realizację dobrowolnych umów o partnerstwie poprzez wyznaczenie różnych etapów fazy wdrażania, co zagwarantuje w szczególności wzmocnienie potencjału działania lokalnych podmiotów i bezpośrednie zaangażowanie lokalnych wspólnot i ludności tubylczej na etapie wdrażania, w celu zapewnienia szerokiej akceptacji reform wdrażanych w związku z dobrowolnymi umowami o partnerstwie, jak i pełnej kontroli przywozu do UE;

Zezwolenia FLEGT i ramy prawne

11. przypomina, że niezbędny jest przegląd ram prawnych i regulacyjnych odnoszących się do sektora leśnego, aby dobrowolne umowy o partnerstwie zgadzały się z planem działania FLEGT oraz by zapewnić, że realizacja dobrowolnych umów o partnerstwie przyczynia się do spełniania warunków umów społecznych i środowiskowych oraz umów międzynarodowych, których stronami są strony danej dobrowolnej umowy o partnerstwie;

Środa, 19 stycznia 2011 r.

12. przypomina, że dobrowolne umowy o partnerstwie mają też na celu poprawę sprawiedliwości społecznej oraz poszanowanie praw ludności lokalnej i tubylczej, i w tym celu zawierają zasadę przejrzystości i równego uczestnictwa;

13. przypomina, że te usprawnienia legislacyjne muszą zostać wdrożone przed wydaniem zezwoleń FLEGT;

Realizacja umów i prawa lokalnych społeczności

14. wzywa Komisję do przedstawienia – w terminie sześciu miesięcy od wejścia w życie każdej poszczególnej dobrowolnej umowy o partnerstwie – sprawozdania ze środków przyjętych w celu zapewnienia kontynuacji i utrzymania w fazie wdrażania dialogu pomiędzy podmiotami i społeczeństwem obywatelskim, w tym ludnością lokalną i tubylczą; stoi na stanowisku, że sprawozdanie to powinno zawierać ocenę konsekwencji i rzeczywistego wkładu treści dobrowolnych umów o partnerstwie pod kątem międzynarodowych zobowiązań UE i kraju partnerskiego będącego stroną umowy w zakresie środowiska i trwałego rozwoju, w tym ochrony zasobów różnorodności biologicznej i zrównoważonego zarządzania nimi;

15. zwraca się do obu stron każdej dobrowolnej umowy o partnerstwie, by zapewniły swobodny i nieskrępowany wkład ludności lokalnej i tubylczej we wdrażanie i egzekwowanie dobrowolnych umów o partnerstwie; jest zdania, że wspólna komisja ds. realizacji umowy powinna udostępnić społeczeństwu obywatelskiemu, lokalnej ludności i organizacjom zrzeszającym ludność tubylczą możliwość składania skarg oraz odwołania się w przypadku negatywnego zaopiniowania skargi;

16. domaga się zapewnienia przez Komisję właściwej oceny sytuacji w zakresie praw człowieka w każdym potencjalnym kraju partnerskim do dobrowolnej umowy o partnerstwie i zaleca, by Komisja nie angażowała się we współpracę z żadnym państwem, w którym nie istnieją żadne ramy ochrony podstawowych praw człowieka i praw społecznych; ponownie potwierdza potrzebę prowadzenia otwartego dialogu, swobody wypowiedzi – w tym wolności wyznania – oraz istnienia wolnej prasy w każdym kraju objętym dobrowolną umową o partnerstwie, w celu umożliwienia wysłuchania wszelkich potencjalnych sprzeciwów;

17. oczekuje, że Komisja będzie regularnie sporządzać i przedstawiać Parlamentowi sprawozdanie okresowe w sprawie realizacji różnych postanowień wszystkich obecnych i przyszłych dobrowolnych umów o partnerstwie;

18. oczekuje podpisania w najbliższych latach kolejnych dobrowolnych umów o partnerstwie, dla których konieczne będzie specjalne i dodatkowe finansowanie na rzecz rozwijania zasobów technicznych i ludzkich; wzywa Komisję i państwa członkowskie UE do określenia, które fundusze zostaną wykorzystane do wsparcia negocjacji i realizacji rzeczonych umów;

Rola Parlamentu Europejskiego

19. wzywa Komisję do zdawania Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania z etapów negocjacji oraz realizacji obecnych i przyszłych dobrowolnych umów o partnerstwie, a także do informowania go w należytych terminach o pracach wspólnej komisji ds. realizacji umowy, misjach i sprawozdaniach kontrolnych niezależnego audytora umowy, sprawozdaniach oceniających realizację umowy – w tym o badaniach dotyczących jej skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych – a także o wykazach przedsiębiorstw, którym przyznane zostały obręby leśne;

*

* *

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz wszystkim rządowi, których dotyczą dobrowolne umowy o partnerstwie.